

EXPLICA DANSA

MEMÒRIA

(4ª edició)

Millor Públic Sismògraf
2018

SISMÒGRAF
EL FESTIVAL QUE DETECTA EL MOVIMENT

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	pàg. 3
ALGUNES DADES	pàg. 4
BALANÇ	pàg. 5
CRÒNICA	pàg. 7
ANNEX	pàg. 12

INTRODUCCIÓ

Benvingudes i benvinguts a la Memòria 2018 del programa Millor Públic, activitat paral·lela del Festival Sismògraf d'Olot, el festival que detecta el moviment.

Aquesta memòria pretén fer balanç sobre les activitats organitzades per Millor Públic, de la mà dels seus organitzadors: Beatriu Daniel i Toni Jodar – Explica Dansa – amb la col·laboració de Bàrbara Raubert i Jordi Ribot Thunnissen. També recull les dades del projecte: nombre de participants, horari i calendari de sessions, espectacles comentats, artistes convidats etc. Finalment, per poder donar una idea més clara del que implica Millor Públic a nivell metodològic i de contingut, s'hi recull una crònica de les sessions d'enguany.

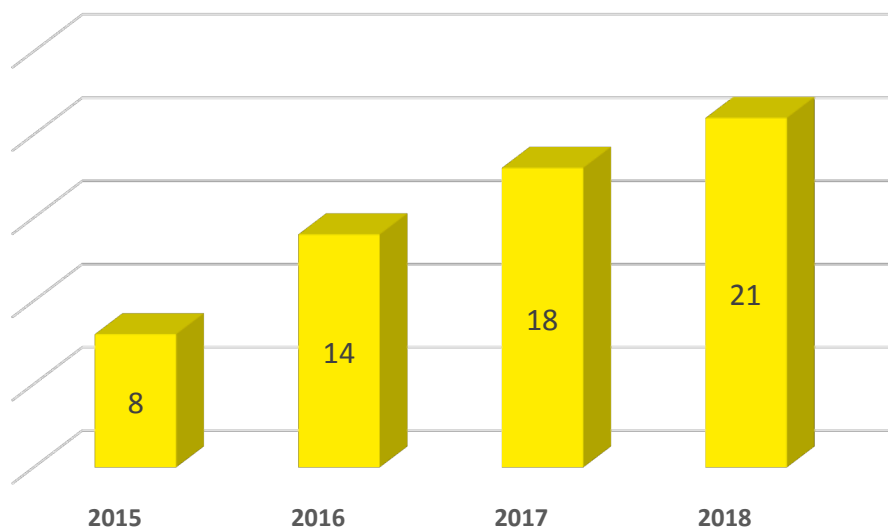
A banda de fer repàs, l'objectiu d'aquesta memòria és defensar **Millor Públic com una activitat que, lluny de pretendre conduir la mirada de l'espectador/a**, aspira a posar-la en valor. **Millor Públic ajuda a empoderar-la**. En el si de les sessions conduïdes per Explica Dansa, **la mirada de l'espectador/a es converteix així en reflexió i exposició, en pensament i pregunta. No hi ha conclusió, només contacte. No hi ha un descobriment del misteri, sinó alimentació de la curiositat**. A Millor Públic es treballa en aquesta direcció a través de xerrades informals amb artistes convidats, activitats dirigides a **brindar informació especialitzada del sector que sovint és desconeguda per l'audiència no especialitzada** i – sobretot – a través de dinàmiques de grup on tot gira al voltant de **compartir i contrastar la mirada pròpia amb la dels altres**.

A banda del relat propi, trobareu en forma d'Annex l'opinió de tots els participants d'enguany sobre el projecte. Aquesta mirada en diferit s'ha recollit mitjançant enquestes on es demanava als participants, entre altres aspectes, que avaluessin l'organització de les sessions i que reflexionessin sobre el valor de Millor Públic en relació al Festival Sismògraf. Les respostes són encoratjadores i posen en valor, un cop més, l'existència d'activitats que facilitin la creació "d'espectadors compromesos amb la dansa" tal com es pot llegir en una de les respostes.

ALGUNES DADES

Des de la primera edició l'any 2015 el Millor Públic ha anat augmentat el nombre de participants.

El calendari de les sessions durant el Millor Públic Sismògraf 2018 ha estat:

- Divendres 20 d'abril de 10h a 12h
- Dissabte 21 d'abril de 13h a 15h
- Diumenge 22 d'abril de 9:30h 11:30h

Els artistes convidats en aquesta edició han estat:

Joan Català

Maria Campos & Guy Nader

Roberto Olivan

Vero Cendoya

Quim Bigas

BALANÇ

Com a quarta edició del Millor Públic dins el Festival Sismògraf, enguany hi ha hagut petits canvis, tant en la nostra proposta, com en el grup de gent amb qui hem treballat.

Si el primer any buscàvem les tendències de la dansa actual, en el segon presentàvem aquestes possibles tendències i en el tercer les confirmàvem, en aquesta quarta edició volíem deixar les evidències de costat i centrar-nos en les **preguntes (poderoses)** que ens proporcionaven les obres del festival. Preguntes com...

- És més interessant l'equilibri o en el desequilibri? (Anna de Turró)
- La bellesa precisa d'enteniment? (Angeles de Paz)
- Com poden arribar a tenir un llenguatge tan profund i honest els cossos en moviment? (Cristina Blanco)
- La dansa ens pot ajudar a trencar l'anestèsia tecnològica? (Jordi Muntada)
- Es confon l'estètica amb la poètica en els espectacles de dansa? (Mercè Boleda)
- Quin sentit té la bellesa en el món actual? (Jordi Hidalgo)

... ens **mostraven el poder suggeridor de la dansa i la potència emancipadora de no pretendre un relat tancat, sinó d'ajudar a construir un pensament.**

En aquest sentit, el segon canvi de l'edició d'enguany té a veure amb el grup amb el que vam estar treballant, on hi coincidiren dos "repetidors", entusiastes del festival que, havent assistit al Millor Públic l'any anterior, havien volgut repetir aquest. La seva presència ens animava, per suposat, i també el fet de veure'ls, en aquesta edició, més segurs en els seus plantejaments, amb un criteri més format, però tan interessats com el primer dia.

A banda d'ells dos, també és destacable el nivell general de la resta del grup, la majoria gent que tenia, o bé pràctica de dansa, que n'havia vist ja molta, o que tenia un hàbit de reflexió que feia les sessions especialment dinàmiques. Un exemple d'aquest fet va ser la **diversitat de veus** en relació a espectacles com *Cuculand Souvenir* de Roberto Olivan o *C.O.S.*, de Vero Cendoya. Després de la visita dels artistes durant la sessió de dissabte es va fer interessant escoltar de la mà dels participants com l'aportació dels artistes sobre el seu propi treball – per una banda – i el **contraposar la mirada pròpia amb la d'altres espectadors** per una altra havia obert portes a la relectura dels espectacles en el record.

Aquest debat deixava a l'aire una pregunta general: **fins a quin punt és important saber del procés o conèixer la intenció del creador per relacionar aquesta informació a la pròpia visió/vivència?** En algunes peces pot aportar valor. En altres pot arruïnar el misteri. Aprendre-ho a posteriori pot aportar una **perspectiva diferent al record**. I el valor és sempre electiu: **cadascú és lliure de buscar més informació o no**. De deixar-se contaminar, fer les paus, o perdre-hi la son.

Finalment, a nivell d'equip, cal dir que el Jordi Ribot s'incorporava com a Explica Dansa per a aquesta ocasió, i aportava el seu bagatge teòric i rigorós. Per altra banda, el Toni Jodar ens regalava una sessió de la seva Història de la Dansa Moderna i Contemporània que, en aquella sala del primer pis plena de motlures i colors pastels, trobava un marc deliciós. La Beatriu Daniel va aportar, com sempre el seu bagatge, tarannà i experiència en la dinamització i la gestió del grup.

En conjunt, Millor Públic va ser un repte, que es manté viu i que ens dona vida amb totes aquestes preguntes i més, encara ara.

CRÒNICA

Millor Públic és un programa afegit a la programació del Festival Sismògraf des de fa quatre anys. És un “bonus” optatiu per a qui té interès en pensar més o més enllà de la impressió primera que deixa qualsevol espectacle; i per qui té interès de fer aquest exercici de forma col·lectiva, posant la seva mirada en contacte o en contrast amb la d’altres espectadors i espectadores.

A banda, Millor Públic és un espai que posa membres de l’audiència en contacte amb als artistes del festival i amb informació específica del món de la dansa – d’ordre històric, de context professional i producció, o de reflexió teòrica sobre les poètiques del moviment – a la que d’altra manera no tindria accés. Aquesta informació i aquests contactes potencien la multifocalitat de la mirada dels participants. Sense imposar-s’hi, l’enriqueixen i l’obren a noves possibilitats/maneres de mirar dansa.

Per satisfer aquests objectius, Millor Públic s’organitza en tres sessions de dues hores cadascuna, que tenen lloc en horari que no coincideix amb cap dels espectacles programats pel festival. Cada sessió compta amb una escaleta estricta, a fi d’evitar digressions eternes i poder dur a terme les activitats previstes. Els espais dedicats al debat i a la recol·lecció de la mirada dels participants també són organitzades relloctge en mà per poder donar espai a la veu de tothom.

A continuació fem un repàs de les sessions organitzades per Explica Dansa durant el Festival Sismògraf 2018.

Dijous 20, a les 20.30. Primera Trobada

En aquests breu trobada informal vam poder saludar a bona part del integrants de Millor Públic d'enguany, just abans d'entrar al teatre per veure l'espectacle inaugural Set of Sets, de Maria Campos i Guy Nader. A banda d'una primera encaixada de mans, el Festival els hi va repartir bosses amb material per les sessions a venir i vam recordar logística a nivell de punt de trobada i sala per l'encontre de l'endemà.

Divendres 21, de 10 a 12. Sembrar.

Cada una de les sessions la vam començar obrint un espai per a la calma. Conduït per Beatriu Daniel, el primer dia vam col·locar-nos rere les cadires per fer un exercici de respiració i consciència: es tractava de connectar amb el moment present i encarar la sessió amb la mirada "neta". Fet això, vam iniciar una ronda breu d'introducció de tots els participants, en què cadascun responia un parell de preguntes breus: "Com et dius, què ofereixes i què vens a buscar?"

Feta la ronda d'introduccions, la Bàrbara Raubert i en Jordi Ribot van exposar l'estructura prevista per totes les sessions, i acte seguit ens vam traslladar a la Sala que toca a la Sala Cassolà per convertir-nos en espectadors d'una versió reduïda de la conferència - introducció a la dansa contemporània de Toni Jodar. En aquesta xerrada performativa, en Toni va fer un breu repàs de l'aparició i evolució de la dansa moderna durant el segle XX posant-la en relació als trets definidors de la tècnica clàssica i introduint les tendències que mouen les poètiques del moviment contemporani. Tornats a la sala de reunió vam rebre la visita de Maria Campos i Guy Nader, per una banda, i de Joan Català per una altra. A banda de parlar de la seva pròpia praxis i sobre els projectes que presentaven en el Sismògraf d'enguany, va ser interessant veure com la conversa posava els creadors en relació, compartint preguntes i respostes amb els participants en relació a la seva connexió amb el públic, per exemple; o en relació a les possibles lectures que pot generar un espectacle on el moviment és la llengua vehicular.

Divendres 20, de 14 a 16. Autobús GRUA

Una de les novetats del Millor Públic d'enguany, que a posteriori va ser molt valorada pels participants, va ser l'oportunitat d'acompanyar alguns coreògrafs i programadors a l'activitat per a professionals organitzada pel col·lectiu GRUA. Dissenyat i conduït per Pere Faura, aquest autobús volia proposar als professionals una manera alternativa i desenfadada de conèixer-se mútuament, i fora del espais habituals de networking. Pels participants a Millor Públic, va ser una experiència testimonial diferent, que va fer visible la part productiva, de gestió i contractació de "bolos", en un marc alternatiu i entremaliat: fent jocs de campaments en un camp assolellat prop de la Fageda d'en Jordà.

El col·lectiu GRUA també va incloure la presència dels participants de Millor Públic en el seu disseny de l'activitat, principalment a través d'una pista d'àudio – que es podia escoltar a través d'uns auriculars cedits per a tal fi – durant el trajecte amb autobús. La veu de'n Pere Faura proposava en aquesta pista d'àudio observar l'entorn en moviment com una coreografia permanent, accentuant la consciència del que vol dir ser espectador. Animava a mirar-ho tot – un camp buit, una plaça plena de gent, dues cases i una cabra – fent ús de la pròpia imaginació per convertir qualsevol experiència visual en una potencial experiència estètica o performativa.

Dissabte 21, de 13 a 15h. Recollir.

Si la sessió de divendres tenia lloc després que alguns haguessin vist tant sols l'espectacle inaugural, arribàvem a dissabte amb la mirada plena després del primer dia de festival a tota marxa. Després del moment de consciència conduït per la Beatriu vam iniciar una dinàmica per extreure els comentaris i les reflexions de tots els participants, conduïda per en Jordi Ribot. Per parelles, vam concedir a cada participant dos minuts de temps per explicar a l'altre la seva impressió dels espectacles vistos, podent escollir cadascú centrar l'exposició només en una peça o fer un repàs de què els havia fet més impressió de tot allò vist/viscut durant el dia anterior.

Després de donar dos minuts més per posar les visions d'ambdós en comú, un representant de cada parella exposava allò recollit a la resta del grup. Amb aquest "material", la Bàrbara Raubert i en Jordi Ribot vam proposar un exercici de síntesis: Havent col·locat diversos pòsters per les parets de la sala, un per cada espectacle vist, vam convidar als participants a organitzar les seves impressions en els termes següents: Emocions / Memòries / Preguntes poderoses / Formes. Cada tema tenia un color de post-it diferent. Així, a la par que anaven movent-se per l'espai per relacionar-se amb cada espectacle, podien anar observant les opinions escrites pel demés. Com a eina afegida per estimular la reflexió, la Bàrbara va introduir una eina afegida: el mapa de tendències actuals del moviment contemporani a Catalunya, dissenyat pels estudiants de l'Institut del Teatre i ella mateixa.

Al final de la dinàmica, vam repassar el contingut de dos dels pòsters, relacionant les diferents idees per construir una mena de mirada col·lectiva sobre cada peça, i posant de relleu la diversitat per una banda i la connexió entre diverses idees per una altra. L'última mitja hora de la sessió la vam tornar a dedicar als artistes. Aquest cop ens van acompanyar Roberto Olivan, de qui havíem vist *Cuculand Souvenir* el dia anterior, i Vero Cendoya, coreògrafa de *C.O.S.*

Diumenge 22, de 9.30 a 11.30. Remoure

La sessió de Diumenge va ser parcialment conduïda per en Quim Bigas. A primera hora vam repetir la dinàmica del dia anterior, recollint noves reflexions i comentaris i organitzant-los en pòsters per incloure en el nostre debat els espectacles vistos durant el dia de dissabte. A partir d'aquí, ens vam traslladar al pis superior del teatre Principal d'Olot on, amb seguint la proposta d'en Quim Bigas, els participants van unir amb fils els post-its d'un espectacle a un altre. En una sala gran, es va anar teixint així un entramat de connexions possibles i efímeres entre temàtiques, recorreguts emocionals i estètics que partien de la mirada de cadascun.

Al final de la sessió tot el grup més en Toni, la Bàrbara i en Jordi conduïts per la Beatriu vam cloure el laboratori fent una dinàmica de clausura en què, col·locats en cercle, cada participant havia d'exclamar paraules que recollissin la seva experiència, practicant l'escolta activa del grup i deixant que les paraules brotessin d'un lloc intuïtiu i profund.

ANNEX

Annex I. Llistat de participants

- Rita Barendse
- Cristina Blanco
- Mercè Boleda
- Jordi Calabuig
- Imma Casassas
- Lua Espigulé
- Joan Fàbrega
- Jordi Fosas
- Marta Frigola
- Irene Giró
- Jordi Hidalgo
- Jordi Muntada
- Maria Ollé
- Ángeles Paz
- Montserrat Planella
- Xevi Rodon
- Asun Sánchez
- Jordi Sánchez
- Renée Thunnissen
- Anna Turró

Annex II. Avaluacions dels participants

Preguntes plantejades:

- 1- De tots els espectacles que has vist quin tornaries a veure?
- 2- Enguany hem proposat la noció de pregunta poderosa com a eina per a aproximar-nos a la dansa. Volem recollir una llista de preguntes, sobre un espectacle concret o sobre la poètica de la dansa en general. Quina seria la teva?
- 3- Vols compartir una imatge de les que has fet a través d'un fotografia o escàner?
- 4- Millor Públic t'ha servit per la teva pràctica habitual com espectador? I a nivell personal, t'ha ajudat en algun aspecte?
- 5- Com avalues l' activitat de Millor Públic en general ? Creus que és un projecte que aporta valor al festival Sismògraf? Quin?
- 6- Com avalues l'organització dels continguts de les 3 sessions durant el cap de setmana? Quina activitat/dinàmica/proposta et va semblar més interessant?
- 7- Ens pots ajudar a millorar? En general o sobre una de les activitats /dinàmiques proposades: què faries diferent? Què has trobat a faltar?
- 8- Altres notes sobre el festival. Qualsevol altra cosa que ens vulguis explicar o comentar , també estarem encantats de llegir-la.

Respostes a la pregunta 1:

- Set of sets i Fet a mà. Tot i que esperaria un temps prudencial per reveure'ls.
- Ara mateix tots , els voldria veure amb una altre mirada ,per si pot ser hi descobris coses noves o en fes una altre interpretació. En tot cas , si tinc que triarne un, seria...Cuculand Souvenir. Pero sobretot, poder veurel en un espai mes gran ; per que em va donar la sensació que el Teatre li va quedar petit. Fins i tot penso en un espai obert , on les llums , la música i els mateixos artistes respirarien molt mes i l'espectacle tindria mes la seva propia dimensió.
- Estudio para pandereta
- "La mesura del detall", "Brut", "La llista" y "Set of Sets", este último lo vi en el Mercat en vez de en el Sismògraf, pero al ser del festival, lo incluyo.
- "Set of Sets", sens dubte, crec que és un espectacle que tornaria a veure més d'una vegada. I també m'agradaria tornar a veure "Fosques".
- "La mesura del detall" em sembla una metàfora de la vida: comencem jogant i construim estructures dins de les quals no ens podem moure sense que caiguin i si ens movem cauen! i hem d'assumir la perduda, del tipus que sigui i tornar a començar. "Brut " em va retornar a la infantesa del primers pallassos, esteticament bonica i vaig riure molt, autentica.

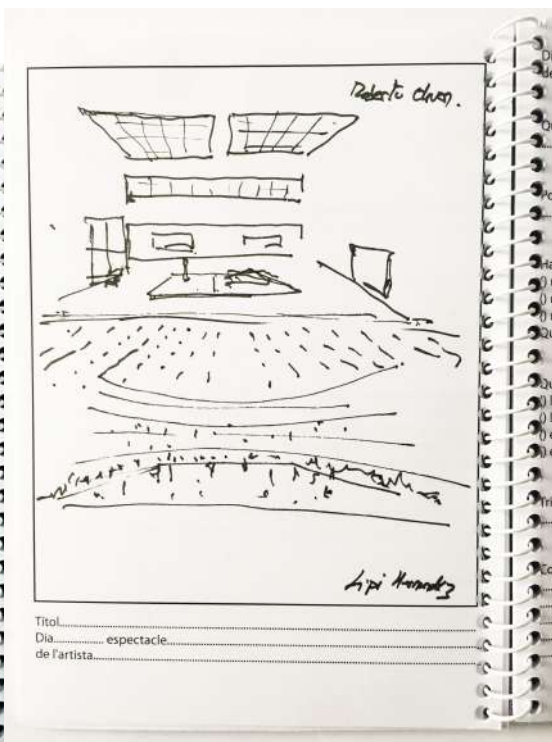
- La mesura del detall, Brut i Set of Set que no els vaig veure al Sismògraf, l'he vist aquesta setmana al Mercat.
- Set of Sets.
- Give Me Protein de Kernel Dance Theatre i potser Brut, de Marta Torrents.
- Set of Sets
- Set of Sets, Cinc minuts de dansa, La mesura del detall. La mujer del carnicero.
- Cuculand Souvenir
- La Llista
- Set of sets perquè va ser un espectacle que em va atrapar des del començament, però també cuculand per justament al contrari. Cuculand em va semblar un espectacle molt excessiu, de llums, música... però també el muntatge, els moviments... però després de sentir al creador parlar sobre l'espectacle i sentir els comentaris de la resta de companys m'agradaria tornar-lo a veure.

Respostes a la pregunta 2:

- No tinc tant una pregunta sinó una reflexió relacionada amb la impressió que tinc entre el Sismògraf del 2017 i el del 2018. Les tendències, temàtiques i preocupacions estètiques d'un i altre any eren realment diferents. Al 2017 hi havia trets comuns en els espectacles (ús de micròfon en escena (oralitat) o aparells que produïen música enllaunada o efectes de so, més exposició del cos tan física com psíquica (caure, despullar-se...), més introspecció o profunditat emocional, ús del tremolor del cos com a elements expressiu o de la reiteració mecànica. En canvi el 2018, pel fet de l'aproximació amb el circ, algunes coses eren més poètiques, l'element físic prenia un altre caire, més acrobàtic, més relacions entre els cossos (aguantar-se, carregar-se), elements més poètics...
És curiós perquè mostra la gran disparitat d'opcions i de vies d'exploració que recullen llegats diferents de les història de la dansa. No sé quina és la pregunta que resumeixi això ni la resposta que se li pot donar.
- Què et provoca la Dansa? ...emocions, inquietud , divertiment , confusió , goig...?
- Què fa que un gest et captivi o et deixi indiferent?
- ¿Qué me mueve para ir a un espectáculo de danza? ¿Un espectáculo de danza tiene que conmover? ¿Es arte si no conmueve? ¿La belleza precisa de entendimiento? ¿Solo la técnica salva un espectáculo? ¿Si el movimiento ya no habla por si mismo, vale de algo añadirle aderezos?
- (Sobre l'espectacle "La Mesura del detall"): Què és més interessant, més enriquidor, l'equilibri o en el desequilibri?
- Justament la pregunta surt de "Cuculand", més enllà de la tecnologia i la música electrònica ,que no es allò meu, l'espectacle em va tocar , vaig poder anar més enllà i sentir i vibrar amb els actor. Em sembla genial, frenètica, arriscada, vertiginosa, sorprenent. Com es pot arribar a ser tan obert i flexible corporal i mentalment?
- Com els cossos en moviment poden arribar a tenir un llenguatge tan profund i honest?
- La dansa ens pot ajudar a trencar l'anestèsia tecnològica?

- Potser...¿és suficient el poder de suggestió de la dansa composta a partir del moviment pur, de la forma sense narrativa?
- Penseu que sovint el públic confon l'estètica amb la poètica en els espectacles de dansa?
- Quin motiu ha mogut als artistes per fer l'obra?
- Cuculand Souvenir: Seremos capaces dar un giro diferente a este mundo que nos presenta?
- Quin sentit té la bellesa en el món actual?
- Com s'explica que en un mateix espectacle on actuen diversos personatges, t'arribi a captivar un ballarí/ballerina i la resta no et digui res? (Mol.leculari)

Respostes a la pregunta 3:

Respostes a la pregunta 4:

- No és que m'hagi aportat gaire de nou per a la meva pràctica com a espectadora. El més interessant per mi ha estat poder compartir el festival amb un grup i escoltar les opinions de la resta de participants.
- Sí, he conegut algunes eines que em poden ajudar a mirar i a gaudir més dels espectacles. I a nivell personal, a, al Millor Públic, també he après a valorar més la meua pròpia opinió, i veure lo interessant que es contraposar les diferents opinions del públic, per diferents que siguin (o encara millor).
- Sí, m'ha inspirat per viure els espectacles amb més intensitat. I a nivell personal m'ha ajudat a compartir l'experiència d'espectador amb altres persones.
- Sí y no solo como espectadora de danza y otras artes escénicas. Experiencia de dinámicas ágiles, capacidad de síntesis, claridad en las exposiciones, comunicación y cohesión de grupo en muy poco tiempo juntos, contenido y fluidez, etc.
- Sí, m'ha servit molt, sobretot per a conèixer visions diverses del mateix espectacle... quan vas a veure un espectacle acostumes a anar-hi amb gent amb la que coincideixes en gustos i opinions, i veure punts de vista diferents ha estat molt enriquidor... i d'altra banda, poder escoltar els coreògrafs o ballarins ha estat una de les experiències més interessants.
- A nivel personal, m'ha reforçat el meu vincle amb la dansa com amateur (per a mi la dansa és la vida i és intimament, l'alegría de viure, és l' instant, és el moment, és el present, són els altres). Parar més atenció els gestos i moviments, sabent el que trasmeten. I per últim, animar-me a organitzar les idees per programar la dansa amb els meus alumnes pel proper curs.
- Ha estat una experiència d'intercanvi enriquidora. M'ha servit força veure un mateix espectacle i contrastar la mirada dels altres. També escoltar als autors de les peces els seus discursos i les motivacions que els impulsa a fer-ho.
- Sens dubte, a mi m'ha ampliat la mirada. Tan les eines com les pràctiques que vam fer, fonamenten més els aspectes a tenir en compte a l'hora d'entendre el que ens proposa cada espectacle. A nivell personal, valoro molt positivament el contacte i l'intercanvi d'opinions i visions entre tots els que erem. També la possibilitat, d'apropar-nos a actors, directors, coreògrafs, etc... ajuda a entendre i connectar amb el fet creatiu i el concepte més bàsic de la dansa. de la mateixa manera, la comunicació

entre la part creativa i professional de la dansa amb el públic, crec que és important per la evolució de abdues parts.

- Millor públic m'ha servit tant a nivell d'espectadora com a nivell individual per posar més cura i dedicar més temps en l'elaboració d'un discurs personal sobre els espectacles vistos. Per mirar amb més profunditat les peces, que després comentàvem, i per contrastar allò observat amb la perspectiva i discurs dels creadors i artistes que ens visitaven.
- Al començament em va costar interrelacionar-me amb el grup, després va millorar força.
- Sí. Per exemple, si un espectacle d'entrada no m'agrada, intento mirar amb uns altres ulls, m'ho intento mirar des del motiu que els ha mogut a fer-ho així. O observo com fan servir el cos, veig diferències encara que el moviment sigui tota l'estona el mateix. Flexibilitat de lumbar, ingles, pelvis. Observo qui fa el moviment amb facilitat i qui pateix... d'aquí podrien sortir preguntes que m'agradaria fer als artistes.
- No soy espectador habitual de danza pero he aprendido mucho a traves de las sesiones respecto a diferentes aspectos de la danza, como coreografia, puesto en escena, musica y otros elementos que juegan un papel importante. A nivel personal he podido acercarme de forma muy directa con los implicados en los diferentes espectaculos que a su vez me han hecho reflexionar sobre varios aspectos de nuestro sitio en el mundo.
- Millor públic ajuda a reflexionar sobre el que s'ha vist per tal de poder donar una opinió raonada davant d'un mateix i davant dels altres.
- M'ha servit per veure com pot transmetre un mateix espectacle sensacions tant diferents. A nivell personal ha estat molt positiu. Disfruto molt veient espectacles de dansa i per tant ha estat un luxe poder veure tants espectacles i tant diferents, tenir la possibilitat de parlar amb els creadors, i tenir tants companys amb qui compartir els moments viscuts, les sensacions... Ha estat un regal de cap de setmana!

Respostes a la pregunta 5:

- Valoro positivament que hi hagi una iniciativa com aquesta que et permet conèixer més el Sismògraf, tot i que no acabo de veure que aportí un gran valor al festival. Segurament hauria d'estar formulada de manera diferent, no sé dir-vos exactament com. Potser encara amb més contacte amb els artistes, que ells rebin un retorn a part d'ells aportar informació sobre els seus espectacles.
- I tant que aporta valors, i molts. La seriositat, per la bona dinàmica de treball. La qualitat, per la bona anàlisi dels espectacles. Pedagogia de la Dansa i de l'espectador. Diversitat de continguts dins el Sismògraf, per que el Millor Públic ja s'ha fet un lloc dins el festival, a tenir en compte.
- Molt positiva i interessant. et fa viure el festival com una experiència molt especial i no només com una suma d'espectacles diferents.
- Educa los sentidos, potencia un espectador activo, aficiona a la danza al compartir diferentes puntos de vista, abre nuevas formas de definir, acerca público y creadores,

conocer la visión del creador puede añadir otra lectura a la obra, creo que debe existir una retroalimentación entre público y artistas, si el público es más exigente ya no todo vale, los participantes seguro que incrementaremos los espectáculos de danza a los que asistiremos incluso nos atrevamos “a mover el cuerpo de otra forma” etc.

- La meva avaluació és molt positiva, sobretot perquè denota que el festival té en compte no només als artistes o als programadors, sinó també al públic... sobretot ha estat molt curiós el fet de conèixer a gent que havia format part de “Millor públic” en passades edicions, i tots valoren l'experiència molt positivament.
- L'activitat es molt positiva inclús hauria de fer-se en altres arts escèniques. Es una activitat que ajuda a ampliar la mirada dels espectadors , la capacitat d'anàlisi i a posar paraules a les sensacions plàstiques i emocions. Si crec que aporta un valor formatiu-educatiu i també el de la proximitat als ballarins coreògrafs que t'ajuden a sentir més el pols del festival. Aporta també el valor de l'escolta.
- Per a mi molt positiu. el projecte té una finalitat clara i està ben dimensionat en funció d'horaris-festival. l'equip que el porta a terme és molt professional i sap connectar i transmetre molt be.
- Millor Públic és una gran plataforma per al festival, genera un grup d'espectadors compromesos, que fan preguntes, que parlen amb els artistes, que escriuen, que en parlen a fora, i en definitiva que esdevenen generadors de discursos i 'agitadors' culturals amb entusiasme.
- Ho valoro molt positivament. La comunicació entre el públic i artistes és molt interessant, això no es troba habitualment.
- Activitat per mi ha sigut molt positiva. Sí que dona més valor al Festival: Coneixes gent nova amb interessos similars. Fa que més gent s'acosti al festival i el visqui amb més intensitat i riquesa.
- Centrament al inici: bona acció per entrar en el ara i l'aquí. La nostra primera presentació suposo ens va agafar massa temps. Sap greu per no haver viscut la part de'n Toni tota sencera a causa d'això. Pero el dia següent ja amb el rellotge a la mà i per parelles tothom es va posar les piles. Així hi ha respecte pel temps de tothom. Perfecte per només escoltar o parlar i resumir. La idea de fer evaluació amb colors i contingut va ajudar a concretar. La part de poder escoltar els artistes va ser molt maca. Tan sensibles i humans... (això ja ho va dir la Beatriu al començament.) per mi va ser una gran oportunitat, poder-me apropar als artistes, que fins ara sempre havien estat lluny, damunt l'escenari i rere el telò al final de l'espectacle. La cloenda va ser divertida, el cercle del final cap enfora també. No hi una activitat que m'hagi agradat més que una altra... totes tenen el seu què.
- Creo que si que aporta valor al festival, ya que el grupo del Millor Public expresa, participa, critica y da una información muy útil al proyecto a la hora de poderlo llevar adelante e introducir conclusiones a las que puede haber llegado el grupo del Millor Públic.
- Millor públic és una expèriència fantàstica que permet aprofundir sobre un fet artístic, en aquest cas la dansa, amb professionals i gent amb interessos semblants. En la societat en la que vivim, on el món digital, la premsa i la precipitació ens aboquen a la

ignorància per saturació d'informació, un espai de debat, tranquil i sossegat té molt de valor. Donar el punt de vista i escoltar els dels altres cara a cara té en el món actual un valor inestimable.

- Crec que és molt important la feina que féu d'apropar la dansa a l'espectador. Educar al públic és necessari per tal d'apropar les arts escèniques a l'espectador i que aquest aprengui a donar-li valor.

Respostes a la pregunta 6:

- Em va semblar interessant escoltar les opinions dels companys i poder parlar amb alguns creadors. La dinàmica d'explicar-nos coses en parelles i després posar-les en comú la vaig trobar encertada per agilitzar el fet de compartir opinions.

La dinàmica dels post-its de cada espectacle podia valer per a fer-la un dia amb un parell d'espectacles però no per fer-la amb més, ja que l'interessant d'aquesta dinàmica és el que en treus un cop tothom ha escrit les idees i, per això, no hi va haver temps.

Tampoc hi va haver gaire temps per a la discussió o la construcció d'idees compartides. En aquest sentit eren molt més profitoses i riques les estones en les quals ens trobàvem autònomament alguns membres del grup (esperes entre actuacions, dinar o sopar...).

Em va semblar interessant que es fes la introducció a la dansa moderna i contemporània (jo ja l'havia vist i sempre es gratificant tornar-la a veure) per fer connexions, tot i que després no se'n va fer cap mena d'esment en relació amb espectacles que havíem anat a veure.

El que em va semblar força pèrdua de temps (una llàstima tractant-se de l'última trobada) va ser la proposta d'en Quim Bigas, tant la proposta en sí i com el que va dir ell. Jo no en vaig treure gaire res. A més que vingui una persona que no coneixia de res el que havíem estat fent i de cop plantegi alguna cosa és com una pèrdua de valor.

- He trobat l'organització molt correcta. M'ha semblat molt interessant l'intercanvi d'opinions per parelles, amb els 2 minuts de parlar o escoltar i després posar-les en comú mitjançant un orador. La proposta de convidar els diferents artistes a l'última part de la sessió, sencillament, magnífica. La Conferència Ballada Dansa Moderna Dansa Contemporània, amb Toni Jodar i el suport de la Beatriu i la Bàrbara, més que magnífic.
- La trobada amb els responsables C.O.S. i de Cuculand Souvenir de poder parlar sobre els espectacles amb ells.
- Muy bien el inicio de cada sesión con la toma de contacto con uno mismo. La del primer día de Toni Jodar y la del último día de Quim Bigas, por la sorpresa y formato lúdico, sin desmerecer a ninguna de las otras.
- Les sessions es van fer curtes... llàstima... L'activitat que valoro més interessant va ser el fragment de la "conferència ballada", perquè va donar moltíssima informació en

molt poc temps... i per a persones que desconeixem la història i l'evolució de la dansa va ser molt enriquidora.

- Trobo molt interessant e important compartir opinions e idees. el material de conversa és molt ampli , és inevitable no poder arribar a parlar ho tot. Les converses, en aquest cas per parelles, va facilitar la conversa en gran grup. Tota l'organització em va semblar excel·lent pel dinamisme, la lleugeresa, temps per pensar, per mirar, conversar i compartir.
- La història de la dansa pel Toni Jodar em va semblar molt adient com una forma de situar-nos. Potser massa ràpida, li hagués donat més temps. Em va semblar interessant el col·loqui amb els artistes. La dinàmica amb el Quim Bigas la vaig trobar molt adient per tancar les tres jornades i per evidenciar el que d'alguna manera, per mi s'havia posat de manifest , la diversitat de mirades i que aquestes estan molt condicionada pel moment en el que et trobes.
- Crec que està ben plantejat. començar per una classe ballada de la historia de la dansa et posa amb situació. Les sessions pràctiques d'opinió- valoració d'espectacles et forcen a practicar i a observar altres opinions. per acabar, el fet de participar en una espècie de procés de recerca-creatiu amb Quim Bigas, et posa una mica mes dins d'aquest mon.
- Les sessions, donat el poc temps que teníem, estaven molt ben organitzades pel que fa a síntesi d'opinions sobre els espectacles i xerrades amb els artistes. I la conferència de Toni Jodar el primer dia per situar la dansa moderna i contemporània era fantàstica i sens dubte la millor manera per començar el programa. També em va agradar molt la dinàmica de cloenda proposada per Quim Bigas de connectar conceptes i preguntes de tot el cap de setmana a través dels fils de colors.
- La valoració general és molt bona. per a mi la millor activitat va ser la última amb en Quim Bigas.
- Me resulta difícil cual de las 3 sesiones me parece la mas interesante. Cada una de ellas tenia sus puntos fuertes. La primera la forma en que nos conocimos y las expectativas depositadas en el Millor Public. Muy interesante también la sesión en la que podíamos conocer a los diferentes artistas explicándonos su obra y su trayectoria. Puede que la sesion en la que tuvimos que evaluar las obras que habiamos visto y sobre todo el mecanismo (a traves de los postits de emoción, pregunta etc.) que se utilizó para realizar esta evaluación fuera para mi la mas interesante. Por supuesto mi opinión es la de un espectador que no tiene costumbre ver danza y evaluar de esta forma es nueva para mi.
- La organització dels continguts em va semblar ben estructurada. Com l'any passat l'activitat d'en Quim Bigas em va semblar la més interessant.
- Em va agradar molt la conferència ballada I part. També em va semblar molt interessant l'activitat de posar descriure les sensacions, records, etc. Sobre els 4 espectacles. Em va faltar acabar la evaluació de l'últim dia!
- L'excursió amb els programadors i artistes també va ser molt divertida.

Respostes a la pregunta 7:

- Jo crec que en general hi falta una mica de nivell, vull dir que a part del que puguem dir els assistents estaria bé que la persona que conduís, lligués i anés afegint elements (de teoria, de qüestions físiques de com ballen els ballarins, dels directors o companyies...), o plantejés preguntes interessants que ens fessin pensar!
- En mes d'un moment he tingut la sensació de tenir el temps al cim i amb aixó , no poder arribar del tot, al final de la proposta. Soc conscient , però , que el temps es el que hi ha i a vegades no dona per mes. En tot cas , no se si seria bo , o bé , limitar alguna activitat, o pot ser encara millor , allargar les sessions encara que sigui mitja hora.
- Només una tonteria: vaig trobar a faltar “café para todos” a l'activitat del diumenge a les 9:30h...
- Por falta de tiempo no se pudo compartir el trabajo sobre los 6 espectáculos. Creo que con una hora más de duración de las sesiones se podría hacer.
- Potser voler valorar massa espectacles, perquè no es va tenir temps per a comentar-los... seria millor centrar-se en 1-2 espectacles, i per a fer-ho caldria saber d'avançada quins són els espectacles a tractar... en funció de les entrades escollides pel “Millor públic”. Vaig trobar a faltar temps.... Sobretot a l'última trobada, perquè l'exercici amb en Quim Bigas va ser interessant, però sense temps per comentar-lo va deixar-me la sensació d'inacabat. També crec que la sala en la qual es feien les trobades és massa petita per la quantitat de participants. Faltava espai per a treballar més còmodament.
- Pensant que el més important és el Sismograf i els espectacles, el millor públic som un mitjar,. Per deixar menys opinions al tinter i parlar de tots els espectacles, discutir en petits grups i cadascun sobre un dels espectacle i després exposar-ho en gran grup. M'hagués agradat veure una mica més els espectacles de carrer però reconec la impossibilitat. De tota manera em donc per molt satisfeta.
- Ho he trobat molt ben organitzat en general, el primer dia vaig pensar que dues hores eren poques però dona't l'oferta que hi ha de tans espectacles dons no es tan curta, com a molt l'allargaria 30 minuts mes. Potser em va faltar parlar una mica mes de tendències. El full que ens vareu donar era una mica liat i m'hagues agradat que s'hagués explicat a partir d'enmarcar les obres que vem veure.
- Tenint en compte que el temps és bastant ajustat, potser, en lloc de intentar valorar la majoria d'espectacles vistos, ho reduiria a uns de concrets (que hagi vist la majoria del mp) per poder fer unes valoracions i anàlisis una mica més amples dels espectacles.
- Personalment, tot i la dificultat per l'escassetat de temps que hi ha amb la gran quantitat d'espectacles a veure, m'hauria agradat tenir una mica més de temps per poder debatre sobre els espectacles i tenir més temps també per a escoltar les opinions personals i formades dels professionals com la Beatriu, el Toni, el Jordi, o la Bàrbara. Entenc que la idea és que siguem els espectadors els que elaborem les nostres pròpies crítiques però m'hauria agradat tenir més imputs i sentir més sobre les seves opinions.
- Crec que vam aprofundir poc en els espectacles vistos.

- La sala era just un pèl massa petita per aquest grup de gent. Per aquesta sala el màxim hauria de ser de 20 persones. Hem rebut molt: el dinar del divendres, molt bo per cert, la trobada breu de dijous... si alguna cosa no acabava d'anar bé vosaltres mateixos ja l'anàveu millorant sobre la marxa. No tenia expectatives... així que no he trobat a faltar res!
- Para poder contestar esta pregunta debería participar una vez más con el Millor Públic. De momento he adquirido unos conocimientos, pero aún me faltan respuestas. No sé, puede que me faltaba tiempo para reflexionar sobre la anotación en cada postit cuando valorabamos las diferentes obras.
- Pel que vaig parlar amb els companys va faltar una mica de temps per poder discutir més a fons els espectacles. Pel que em van comentar podrien ser 3 hores i no 2.
- Sobre la proposta de trobar la parella artista-programador ideal. El resultat de la roda de presentacions va ser molt interessant, podria fer-se un espectacle a partir del que es va generar! I vaig trobar a faltar que no es desenvolupés més.... o que poguéssim interactuar d'altres maneres.

Respostes a la pregunta 8:

- Gràcies per la vostra amabilitat, això és tot.
- M'agradaria dir que em sap greu que s'hagi acabat el festival , per que m'agradat i l'he disfrutat molt. I tot en gran part, gracies a el Millor Públic. Per tant vull agrair de la millor manera a tots els components del Millor Públic, començant per la Beatriu ,en Toni , la Bàrbara , en Jordi, i la llarga llista de Millors Públics , que no dic noms per que segur que m'en deixaria algun... Gracies a tots , per la vostra companyia , la vostra amistat , la vostra estima per la Dansa, m'he trobat molt a gust al vostra costat , gracies de nou. Voldria dir tambe, que he fet algunes fotos del Sismograf i que tinc pensat fer-ne una petita presentació en format vídeo (you tube, Vimeo). En tot cas quan ho tingui fet us puc passar l'enllaç a tots per si us interessa veurel.
- Felicitats per l'èxit del festival i per la organització de millor públic!
- La comida y posterior excursión estuvo muy bien. El ambiente diario en la calle y el último día en el parque me gustó mucho. Se notaba la pulsión del festival en la ciudad, personas desplazándose de un lugar a otro, esperas, miradas, el ritmo de la ciudad como un espectáculo más del festival.
- El que he pogut comprobar aquests dies del festival és que es nota que hi ha un gran equip humà al darrera que el fa posible... i que aquest equip està disposat a treballar de valent per tirar endavant un festival en el que creu fermament. Pel que fa referencia al "millor públic", només dir-vos que per mi ha estat una experiència molt positiva... espero que en alguna de les properes edicions pugui repetir l'experiència.
- Estic molt agraida per aquesta trobada, descobriment i punt de conexió. Tot va pasar com si res però a la fi em vaig adonar que m, havia calar molt endins. Tambè, gracies per apuesta enquesta que m, ha permès desconectar de la realista cotidiana i tornar-me a sumergir en aquells dies, pensar, recordar i reviure. Gracies de tot cor.

- Expressar paraules d'agraïment pel tracte tan acurat que tothom va tenir amb nosaltres, la proximitat amb la que es va treballar i la professionalitat amb la que ho vau trasmetre. Espero que es pugui seguir fent cada any i mes "Millors Públics," es una manera de formar sobre la dansa molt divertida i seriosa al mateix temps .
- Posats a fer, des de la visió com a públic, crec que seria interessant, tant dijous com divendres, posar una mica més d'activitat al carrer amb més espectacles. Així hi pot haver més comunicació amb la gent (per demanar, que no quedi).
- Millor P.
- Debo reconocer que sentía cierta reserva al confirmar mi participacion al Millor Public. Sin embargo como miembro del grupo del Millor Public me he sentido muy a gusto. La acogido por parte del equipo ha sido fantastico y con gran humanidad y cercanía. Ninguna de las sesiones han sido demasiado largas y cada uno con un contenido muy interesante. Tambien la organización y el timing bien y como ya he dicho antes, alguna vez me faltaba un poco más de tiempo de reflexión. Resumiendo ha sido una experiencia fantastica que a nivel personal me ha aportado muchisimo.

Crèdits

Aquesta memòria ha estat elaborada per Bàrbara Raubert, Jordi Ribot Thunnissen, Marta Domènech, Beatriu Daniel i Toni Jodar.

Fotografies realitzades per Tristan Pérez Martín.

Gràcies! Tena Busquets, Ester Forment a tot l'equip de Sismògraf i al Grup de Millor Públic